

om, hvorvidt Thinget vil holde sig til den Beslutning, der ifjor blev vedtagen, og hvorefter ikke 1,200 Mand men 900 à 1,000 Mand aarlig skulde anvendes ved den aarlige Udrustning, og vi have meent i de af mig anthede Forhold, at nemlig baade Forsvarscommissiønen og det tidligere Lovforslag netop indskrænke dette Tal, at finde Opfordring til udtrykkelig at foreslaae dette. Jeg gjentager, at det er klart, at fra Forsvarets Standpunkt, fra Marinens Standpunkt er det det Unseligste og Hensigtsmæssigste, at et endog langt større Antal, altsaa maaskee endog, som ifjor omhandlet, et Antal af mere end 1,200 Mand, indkalbes; men man maa lægge Mærke til, at Udgifterne derved ville forøges betydeligt, og det er væsentlig dette Hensyn, der gjør det betænkeligt at gaae ind derpaa. De ærede Medlemmer ville see, at Marineministeren, der vil have ikke 900 à 1,000 men 1,200 Mand, har til den Ende fordret en aarlig Udskrivning af indtil 700 Mand, der skulle indkalbes til Uddannelse. Jeg vil nu strax bemærke, at efter en officiel Oplysning, der foreligger Udvalget, ere af disse 700 Mand omtrent 100 Mand Militairarbejdere. Altsaa ville ærede Medlemmer see, at man synes at gaae ud fra, at omtrent en Sjettedeel af det aarlig indkaldte Mandskab burde være Militairarbejdere. Deri ere Mindretallet og Fleertallet aldeles enige; det er blot for særligt at udhæve dette, at omtrent en Sjettedeel af, hvad der indkalbes, skal være Militairarbejdere, at dette er slaaet fast i et særligt under Nr. 2 af hele Udvalget stillet Ændringsforslag. Dersom nu Thinget maatte ville fastholde den Beslutning, hvortil det kom ifjor ved anden Behandling, at den aarlige Udskrivning indskrænkes til 900 à 1,000 Mand, saa er det forekommet os rimeligt, at naar 700 Mand — 600 Mand foruden 100 Militairarbejdere — efter Regjeringens Udlast være tilstrækkelige til en aarlig Udrustning paa 1,200 Mand, saa maatte en Nedsættelse deraf med f. Ex. 50 Mand være fuldstændig gjørlig, og det er med Hensyn dertil, at det Mindretal, hvortil jeg hører, har foreslaaet, at i § 1 Udtrykket 700 Mand skulde forandres til 550 Mand. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg nylig har oplyst, at der desforuden kommer 100 Militair-

tairarbejdere til, ifølge det Ændringsforslag, som det samlede Udvalg har stillet under Nr. 2, saa at det ialt bliver 650 Mand. Da det væsentlig er finansielle Hensyn, der have bestemt idetmindste mig personlig til at forelægge dette Ændringsforslag for det ærede Thing, og jeg ved det, jeg allerede har ytret, troer at have anthdet dette tilstrækkeligt, skal jeg afholde mig fra yderligere Ytringer i saa Henseende. Finder Thinget det rigtigt at ofre de pecuniaire Midler, der udfordres til den større Udrustning, saa maa jeg erkjende, at dette Offer paa ingen Maade vil være tabt for Forsvaret, og skal forsaavidt meget villigt finde mig i at blive overstemt. Da jeg med Hensyn til samtlige de øvrige Ændringsforslag ikke afviger fra Fleertallet, og den ærede Ordfører allerede har udtalt sig derom, skal jeg indskrænke mig dertil.

Schønheyder: Jeg skal begynde med at udtale min Tilfredshed med, at Lovforslaget er kommet fra Udvalget i en nogenlunde uforandret Skikkelse, og at det lader til, at Udvalget er kommet til en saadan Enighed med Ministeren, at man tør vente, at Loven dog denne Gang vil blive ført tilende. Der er vel enkelte Punkter, som jeg idetmindste for mit Bedkommende kunde ønske noget anderledes fastsatte, men jeg troer, at man bør vise Resignation i den Henseende og glæde sig over, at Loven, som sagt, har Udsigt til at gaae igjennem. Jeg troer, at den i det Hele taget vil virke til Gavn for Marinen og tilfredsstille et Gavn, som man i lang Tid har følt. Hovedspørgsmaalet, som det dreier sig om ved denne Forhandling, er jo det af et Mindretal stillede Forslag om Indskrænkning af de aarlige Udvælfte. Dette er et Punkt, som jeg allerede tidligere gjentagne Gange har omtalt, og jeg frygter næsten for at trætte Thinget ved atter at tale derom, men jeg skal ikke nægte, at Spørgsmaalet for mig er af den Bigtighed, at jeg troer, man ikke maa blive træt af at tale om det. Jeg anseer det i Ordets egentlige Forstand for et Livsspørgsmaal for Marinen og mener, at man maa betragte det, saa at sige, som det ene Fornødne, uden hvilket ingen samhelst Foranstaltning med Hensyn til Marinen vil kunne vise